

Zadeva C-601/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

13. november 2020

Predložitveno sodišče:

Tribunal d'arrondissement (Luksemburg)

Datum predložitvene odločbe:

13. oktober 2020

Tožeča stranka:

SOVIM SA

Tožena stranka:

Luxembourg Business Registers

Sklep v gospodarskih zadevah 2020TALCH02/01568 na podlagi členov 7(3) in 15(5) loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (zakon z dne 13. januarja 2019 o vzpostavitvi registra dejanskih lastnikov)

[...] (ni prevedeno)

V zadevi [...] (ni prevedeno)

med:

delniško družbo **SOVIM SA** s sedežem na naslovu L-2449 Luxembourg [...] (ni prevedeno);

tožečo stranko, [...] (ni prevedeno),

in:

gospodarskim interesnim združenjem **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, skrajšano **LBR**, s sedežem na naslovu L-1468 Luxembourg [...] (ni prevedeno),

toženo stranko, [...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno)

Po predstavitvi stališč zastopnikov strank na obravnavi 13. oktobra 2020 [...] (ni prevedeno)

je sodišče na javni obravnavi s tega dne sprejelo

naslednji **sklep**:

Dejansko stanje

Delniška družba SOVIM SA je z dopisom z dne 12. avgusta 2019 pri Registre des bénéficiaires effectifs (register dejanskih lastnikov, v nadaljevanju: RDL) zaprosila za omejitev dostopa do informacij o svojem dejanskemu lastniku na podlagi člena 15 loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (zakon z dne 15. januarja 2019 o vzpostavitvi registra dejanskih lastnikov, v nadaljevanju: zakon).

Upravljavca RDL, gospodarsko interesno združenje LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER (v nadaljevanju: LBR), je to prošnjo zavrnil.

[...] (ni prevedeno)

Trditve in razlogi strank

Družba **SOVIM** primarno predlaga, naj se ugotovi, da člena 12 in/ali 15 zakona kršita pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva podatkov in/ali pravico do učinkovitega pravnega sredstva in da se zato določbe teh členov ne smejo uporabiti, ter naj se razglasi, da informacije, ki jih bo predložila družba SOVIM na podlagi člena 3 zakona, ne bodo javno dostopne v RDL.

Podredno predlaga, naj se Sodišču Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) [...] (ni prevedeno) v predhodno odločanje predložijo potrebna vprašanja.

Še bolj podredno predlaga, naj se ugotovi, da v zadevi obstaja nesorazmerno tveganje v smislu člena 15(1) zakona in naj se zato LBR odredi omejitev dostopa do informacij iz člena 3 zakona ter deponiranje sodbe, ki naj bi bila izdana glede spisa družbe SOVIM, ki je v hrambi družbe LBR.

Družba SOVIM v podporo svojemu predlogu navaja, da bi se z odobritvijo dostopa javnosti do identitete in osebnih podatkov ekonomskega lastnika, ki bi jih posredovali v RDL, kršila pravica do spoštovanja njegovega zasebnega in

družinskega življenja, kot je določena v členu 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah, členu 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členu 11(3) Ustave.

Meni, da je cilj Direktive 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (v nadaljevanju: Direktiva 2015/849), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2018/843, na podlagi katere je bil zakon uveden v luksemburško zakonodajo, identifikacija dejanskih lastnikov družb, ki se uporabljajo za pranje denarja ali financiranje terorizma, in tudi varnost poslovnih odnosov ter zaupanje v trge.

Vendar pa naj ne bi bilo dokazano, kako naj bi dostop javnosti do podatkov iz RDL brez najmanjšega nadzora omogočil doseganje teh ciljev. Nasprotno, šlo naj bi za hud in nesorazmeren poseg v zasebno in družinsko življenje dejanskih lastnikov, kar je nezdržljivo z zgoraj navedenimi besedili.

Družba SOVIM tudi meni, da bi dostop javnosti do RDL pomenil kršitev člena 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter člena 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah. To, da je RDL dostopen javnosti, naj bi bil dodaten nepotreben poseg, ker boj proti pranju denarja zaradi nje ne bi bil nič bolj učinkovit kot v primeru omejenega dostopa organov.

[...] (ni prevedeno) [Preudarek v zvezi z nacionalnim ustavnim pravom]

Družba SOVIM tudi trdi, da bi se z odobritvijo dostopa javnosti do osebnih podatkov v RDL kršila nekatera temeljna načela, določena v Uredbi (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba o varstvu podatkov).

S tem bi se kršilo načelo najmanjšega obsega podatkov, določeno v členu 5(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ne samo glede obsega dostopnih podatkov ampak tudi samega dostopa javnosti do teh podatkov, zlasti ker naj ta dostop ne bi bil potreben za doseganje zastavljenega cilja boja proti pranju denarja in financiranju terorizma.

Dostop javnosti do podatkov v RDL naj bi bil tudi v nasprotju s členom 25 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki upravljavcu nalaga, da izvede ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovi, da se privzeto obdelajo samo osebni podatki, ki so potrebni za vsak poseben namen obdelave.

Nadalje tudi meni, da bi dostop javnosti do RDL pomenil kršitev členov od 14 do 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

Luksemburškemu zakonodajalcu očita, da ni vzpostavil varnostnih ukrepov za identifikacijo vsake osebe, ki prosi za dostop do informacij v RDL, zlasti tako, da bi se za dostop do podatkov iz registra zahtevala prijava na spletnem mestu RDL. Družba SOVIM meni tudi, da je to, da se pri vpogledu v podatke RDL ne zahteva upravičeni interes, v nasprotju z voljo evropskega zakonodajalca.

Zatrjuje, da gre za kršitev načela omejitve podatkov iz člena 5(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, v delu, v katerem ni mogoče zagotoviti, da podatki iz RDL, v katere je imela javnost vpogled, niso uporabljeni za določene, izrecne in zakonite namene.

Družba SOVIM se opira tudi na člen 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki naj bi bil kršen s prostim dostopom javnosti do osebnih podatkov dejanskih lastnikov.

Nazadnje se sprašuje glede spoštovanja člena 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah, ki podeljuje pravico do učinkovitega pravnega sredstva v razumnem roku, medtem ko naj bi, na eni strani, LBR imel na voljo nedoločen čas za sprejetje odločitve glede prošnje za omejitev dostopa, in je, na drugi strani, pravno sredstvo zoper odločitev LBR treba vložiti v 15 dneh od vročitve odločbe o zavrnitvi, ker bi drugače zastaralo.

To pravico naj bi poleg tega zagotavljal člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Družba SOVIM glede vsebine meni, da bi bil njen dejanski lastnik izpostavljen resničnemu in dejanskemu nesorazmernemu tveganju, ker bi obstajala nevarnost njegove ugrabitve in ugrabitve njegove družine, ki se seli po afriški celini ali na njej prebiva, zlasti v Vzhodni Afriki, v kateri teroristične skupine vse pogosteje ugrabljajo premožne osebe.

Zato naj bi bilo treba prošnji za omejitev dostopa ugoditi.

Družba SOVIM je na obravnavi dne 13. oktobra 2020 pred nadaljnjim obravnavanjem zadeve predlagala, naj se Sodišču predloži nekaj vprašanj za prehodno odločanje.

[...] (ni prevedeno)

LBR kot upravljavec RDL ni zavzel stališča glede vsebine zadeve, vprašanja za prehodno odločanje, ki jih predlaga družba SOVIM, pa prepušča preudarni presoji sodišča.

Presoja

Člen 15(1) zakona določa: „*Registrirani subjekt ali dejanski lastnik lahko za vsak primer posebej in v spodnjih izjemnih okoliščinah z ustrezno obrazloženo prošnjo,*

naslovljeno na upravljavca, zaprosi, da se dostop do informacij iz člena 3 omeji le na državne organe, kreditne in finančne ustanove ter sodne izvršitelje in notarje, ki delujejo kot javni uradniki, kadar bi tak dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben.“

Zaradi tega člena morata LBR in – v primeru vloženega pravnega sredstva zoper odločbo o zavrnitvi – sodnik, ki predseduje senatu za gospodarske zadeve pri okrožnem sodišču, v vsakem primeru posebej in ob upoštevanju subjektivnih elementov analizirati obstoj izjemnih okoliščin, ki upravičujejo omejitev dostopa do RDL.

Ugotoviti je treba, da je okrožno sodišče [...] (ni prevedeno) po sklepu z dne 24. januarja 2020 [...] (ni prevedeno) že postavilo več vprašanj za predhodno odločanje v vsebinsko enaki zadevi, ki se je nanašala na razlago pojmov „izjemne okoliščine“, „tveganje“ in „nesorazmernost“ v okviru zakona, ki se glasijo:

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[Vprašanja za predhodno odločanje, predložena Sodišču v zadevi C-37/20]

Z vprašanji za predhodno odločanje, ki jih je v obravnavanem postopku predložila družba SOVIM, se izpostavlja tudi druga problematika.

Člen 3 zakona določa: „V register dejanskih lastnikov morajo biti vnesene in se v njem hraniti naslednje informacije o dejanskih lastnikih registriranih subjektov:

1. priimek;

2. ime (ali imena);

3. državljanstvo (ali državljanstva);

4. dan rojstva;

5. mesec rojstva;

6. letnica rojstva;

7. kraj rojstva;

8. država prebivališča;

9. točen zasebni ali službeni naslov z navedbo:

(a) pri naslovih v Velikem vojvodstvu Luksemburg: običajno prebivališče iz nacionalnega registra fizičnih oseb oziroma pri službenih naslovih kraj, ulica in hišna številka iz nacionalnega registra krajev in ulic, kot je določen v členu 2g loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie, ainsi que le code postal [zakon, spremenjen 25. julija 2002 o reorganizaciji uprave za kataster in topografijo], ter poštna številka;

(b) pri naslovih v tujini: kraj, ulica in hišna številka v tujini, poštna številka in država;

10. za osebe, vpisane v nacionalni register fizičnih oseb: identifikacijska številka iz loi modifiée du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques [zakon, spremenjen 19. junija 2013 o identifikaciji fizičnih oseb];

11. za osebe, ki niso rezidenti in niso vpisane v nacionalni register fizičnih oseb: tuja identifikacijska številka;

12. vrsta deleža v lasti upravičenca;

13. višina deleža v lasti upravičenca. “

V skladu s členom 11 zakona so vse zgoraj navedene informacije dostopne državnim organom pri opravljanju njihovih nalog, medtem ko imajo na podlagi člena 12 dostop do informacij iz člena 3(1), točke od 1 do 8, 12 in 13 vse osebe.

Člen 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah v zvezi s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja določa:

„1. Vsakdo ima pravico do spoštovanja njegovega zasebnega in družinskega življenja, doma in dopisovanja.

2. Javna oblast se ne sme vmešavati v izvrševanje te pravice, razen, če je to določeno z zakonom in nujno v demokratični družbi zaradi državne varnosti, javne varnosti ali ekonomske blaginje države, zato, da se prepreči nered ali kaznivo dejanje, da se zavaruje zdravje ali morala, ali da se zavarujejo pravice in svoboščine drugih ljudi.“

Poleg tega člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) določa, da [ima] „[v]sakdo pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij“.

Člen 52 Listine določa:

„1. Kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava ta listina, mora biti predpisano z zakonom in spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin. Ob upoštevanju načela sorazmernosti so omejitve dovoljene samo,

če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.

2. Pravice, ki jih priznava ta listina in jih urejajo določbe Pogodb, se uresničujejo v skladu s pogoji in v mejah, opredeljenih v teh pogodbah.

3. Kolikor ta listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija. Ta določba ne preprečuje širšega varstva po pravu Unije.“

Zato se postavlja vprašanje, ali je dostop širši javnosti do nekaterih podatkov iz RDL združljiv z zgoraj navedenimi določbami in zlasti z Listino, tako da je treba Sodišču postaviti vprašanja za predhodno odločanje, katerih vsebina je pojasnjena v izreku tega sklepa.

Člen 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov o načelih v zvezi z obdelavo osebnih podatkov določa:

„1. Osební podatki morajo biti:

- (a) obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki („zakonitost, poštenost in preglednost“);
- (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni; nadaljnja obdelava v namene arhiviranja v javnem interesu, v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1) ne velja za nezdružljivo s prvotnimi nameni („omejitev namena“);
- (c) ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo („najmanjši obseg podatkov“);
- (d) točni in, kadar je to potrebno, posodobljeni; sprejeti je treba vse razumne ukrepe za zagotovitev, da se netočni osebni podatki brez odlašanja izbrišejo ali popravijo ob upoštevanju namenov, za katere se obdelujejo („točnost“);
- (e) hranjeni v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se osebni podatki obdelujejo; osebni podatki se lahko hranijo daljše obdobje, če bodo obdelani zgolj za namene arhiviranja v javnem interesu, za znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1), pri čemer je treba izvajati ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe iz te uredbe, da se zaščitijo pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki („omejitev hrambe“);

(f) *obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodbo z ustreznimi tehničnimi ali organizacijskimi ukrepi (,celovitost in zaupnost‘);*

2. *Upravljevec je odgovoren za skladnost z odstavkom 1 in mora biti to skladnost zmožen dokazati (,odgovornost‘).*“

Ob branju tega besedila se upravičeno postavlja vprašanje, ali dostop javnosti do podatkov v RDL omogoča spoštovanje teh določb.

Zato je treba Sodišču predložiti vprašanja za predhodno odločanje, katerih vsebina je pojasnjena v izreku tega sklepa.

Družba SOVIM se sprašuje tudi o združljivosti člena 15 zakona z zahtevo, da se določi učinkovito pravno sredstvo, ker naj bi bil predvideni 15-dnevni rok izjemno kratek in naj bi kršil člen 6 Konvencije o človekovih pravicah.

Člen 15 zakona določa: „2. *Upravljevec začasno omeji dostop do informacij iz člena 3 le na državne organe od prejema prošnje do vročitve svoje odločitve in v primeru zavrnitve prošnje za nadaljnjih 15 dni. Če se zoper odločitev o zavrnitvi vložijo pravno sredstvo, se omejitev dostopa do informacij obdrži, dokler zoper odločitev o zavrnitvi ni več mogoče vložiti pravnega sredstva. [...]*

4. *Upravljevec objavi obvestilo o omejitvi dostopa do informacij in datum ustrezne odločitve v registru dejanskih lastnikov.*

5. *Vsaka zadevna oseba, ki namerava izpodbijati odločbo upravljavca, ki je to sprejel na podlagi odstavkov 2 in 3, lahko v skladu z določbami člena 7(3) vložijo pravno sredstvo zoper to odločbo v roku 15 dni od objave obvestila, navedenega v odstavku 4.*“

Iz tega izhaja, da začne rok za vložitev pravnega sredstva teči od objave obvestila in ne od vročitve odločitve ekonomskemu lastniku.

Poleg tega ni dokazano, zakaj naj bi se 15-dnevni rok za vložitev pravnega sredstva, ki se uporablja v mnogih drugih primerih, štel za nezadosten z vidika člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Zato v zvezi s tem Sodišču ni treba predložiti vprašanja za predhodno odločanje.

Iz teh razlogov:

[...] (ni prevedeno) okrožno sodišče v Luksemburgu, ki je odločalo v kontradiktornem postopku,

[...] (ni prevedeno)

prekinja odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži ta vprašanje:

Prvo vprašanje:

Ali je člen 1(15)(c) Direktive (EU) 2018/843, s katerim je bil spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES tako, da državam članicam nalaga, da omogočijo dostop do informacij o dejanskem lastništvu vedno vsem članom širše javnosti brez utemeljitve upravičenega interesa, veljaven

(a) z vidika pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ki jo zagotavlja člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: **Listina**), če jo razlagamo v skladu s členom 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah ob upoštevanju ciljev, navedenih zlasti v uvodnih izjavah 30 in 31 Direktive 2018/843, ki se med drugim nanašata na boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, in

(b) z vidika pravice do varstva osebnih podatkov, ki jo zagotavlja člen 8 Listine, in sicer v delu, v katerem se nanaša zlasti na zagotavljanje, da so osebni podatki obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo, da je namen njihovega zbiranja in obdelave omejen ter da je njihov obseg najmanjši?

Drugo vprašanje:

1. Ali je treba člen 1(15)(g) Direktive 2018/843 razlagati tako, da je mogoče obstoj v njem navedenih izjemnih okoliščin, v katerih lahko države članice določijo izjeme glede dostopa širše javnosti do vseh ali nekaterih informacij o dejanskih lastnikih, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja, ugotoviti le, če je dokazano izjemno in nesorazmerno tveganje za prevaro, ugrabitev, izsiljevanje, prisiljenje, nadlegovanje, nasilje ali ustrahovanje, ki mu je dejansko izpostavljena posamezna oseba dejanskega lastnika in ki je konkretno, resnično in dejansko?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je člen 1(15)(g) Direktive 2018/843, ki se razlaga tako, veljaven z vidika pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ki jo zagotavlja člen 7 Listine, in pravice do varstva osebnih podatkov, ki jo zagotavlja člen 8 Listine?

Tretje vprašanje

1. Ali je treba člen 5(1)(a) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba o varstvu podatkov), ki nalaga obveznost, da so osebni podatki obdelani zakonito, pošteno in na pregleden

način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo, razlagati tako, da ne nasprotuje temu:

(a) da so osebni podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, dostopni širši javnosti brez nadzora in utemeljitve s strani posameznega člana javnosti in ne da bi bila zadevna oseba (dejanski lastnik) lahko seznanjena, kdo je imel dostop do teh osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo; in

(b) da upravljavec takega registra dejanskih lastnikov omogoči dostop do osebnih podatkov dejanskih lastnikov neomejenemu in neugotovljivemu številu oseb?

2. Ali je treba člen 5(1)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki nalaga omejitve namena, razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da so osebni podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, dostopni splošni javnosti, ne da bi upravljavec lahko zagotovil, da so bili navedeni podatki uporabljeni izključno za namen, za katerega so bili zbrani, in sicer v bistvu za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, kar je namen, za zagotovitev spoštovanja katerega ni odgovorna širša javnost?

3. Ali je treba člen 5(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki nalaga najmanjši obseg podatkov, razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da ima širša javnost prek registra dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, poleg imena, meseca in letnice rojstva, državljanstva, države prebivališča dejanskega lastnika in tudi vrste ter obsega deleža v lasti dostop tudi do njegovega datuma in kraja rojstva?

4. Ali člen 5(1)(f) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki nalaga, da so podatki obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo, in s tem zagotavlja celovitost in zaupnost teh podatkov, ne nasprotuje dostopu brez omejitev in brez pogojev, brez zaveze zaupnosti glede osebnih podatkov dejanskih lastnikov, ki so na voljo v registru dejanskih lastnikov, vzpostavljenem v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/84?

5. Ali je treba člen 25(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki zagotavlja privzeto varstvo podatkov, na podlagi katerega se zagotovi zlasti, da osebni podatki niso samodejno dostopni nedoločenemu številu posameznikov brez posredovanja zadevnega posameznika, razlagati tako, da ne nasprotuje temu,

(a) da se za vstop v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, ne zahteva, da se člani splošne javnosti, ki želijo vpogled v

osebne podatke dejanskih lastnikov, prijavijo na spletnem mestu navedenega registra, niti

(b) da se navedenega dejanskega lastnika ne seznanjajo z nobeno od informacij o vpogledu v osebne podatke dejanskih lastnikov, vpisanih v register, niti

(c) da se z vidika namena obdelave osebnih podatkov ne uporabi nobena omejitev glede obsega in dostopnosti zadevnih osebnih podatkov?

(a) Ali je treba člene od 44 do 50 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki določajo stroge pogoje za prenos osebnih podatkov v tretjo državo, razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da so taki podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/84, vedno dostopni vsem članom širše javnosti brez utemeljitve upravičenega interesa in brez omejitev glede lokalizacije te javnosti?

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT